

עפ"ג 23394/01/14 - יותם עמרן נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

16 פברואר 2014

עפ"ג 14-01-23394 עמרן נ' פרקליטות

מחוז מרכז

לפני:

כב' השופט אברהם טל, אב"ד - סג"נ כב' השופט אהרון מקובר
כב' השופט בלהה טולקובסקי

יותם עמרן

המעורער

מדינת ישראל

נגד

המשיבת

nocchim:

עו"ד מג' בן ארצי

עו"ד קרן בר מנחם

[פרוטוקול הושמטה]

פסק דין

המעורער הורשע על פי הודהתו בת"פ 11-08-48016 (בימ"ש השלום ברמלה) בעבירות של תקיפת שוטר והכשלת שוטר נושא כתוב אישום מתוקן שהוגש במסגרת הסדר טיעון לפיו עתרה המאשימה להטיל על המעורער 3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, והמעורער עתר להטיל עליו עונש של מאסר על תנאי ושל"צ, כפי שהמליץ שירות המבחן.

הערעור מכוון כלפי עונש המאסר לריצוי בעבודות שירות וב"כ המעורער טוענת בהודעתה הערעור ובטעינה בפנינו כי שגה בימ"ש קמא בקביעת מתחם הענישה שכן התנהגותו של המעורער כלפי השוטר לא גרמה לו חבלה ולא הצדקה קביעת מתחם ענישה כפי שקבע בימ"ש קמא.

באשר לנسبות שאין קשרות בביצוע העבירה, טוענת ב"כ המעורער כי בימ"ש קמא לא ליקח בחשבון חלוף שלוש וחצי שנים מאז ביצוע העבירה, את הודהתו של המעורער ונכונותו להשתלב בהליך טיפול, ואת גילו הצעיר של המעורער בזמן

עמוד 1

© verdicts.co.il - כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

ביצוע העבירה.

ב"כ המערער טוענת כי גזר-הדין שהובא במסגרת גזר-הדין נושא הערעור מתייחס לניסיונות חמורות מלאה אשר נסיבות ביצוע העבירות על ידי המערער ומשכך איןו יכול לשמש תקדים לקביעת מתחם הענישה.

ב"כ המשיבה מתנגדת להקללה בעונשו של המערער, שעומד במסגרת הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים, ושמתחשב בצורה הראויה בעברו הפלילי של המערער שהורשע בעבר בביצוע עבירות אלימות.

עיוון בגזר-הדין של ביהם"ש קמא נושא הערעור מעלה כי הוא קבע נכון את הערך של ההגנה על הגורמים הממוניים על אכיפת החוק, כמו השוטר שבו פגע המערער, גם אם לא חבל בו בצורה שהצריכה טיפול רפואי, ושאותו הכספי במילוי תפקידו.

אנו רואים עין בעין עם ביהם"ש קמא את הצורך להגן על עובדי ציבור, לרבות שוטרים במילוי תפקידם, והמערער פגע באינטרס החברתי הנ"ל, גם אם לא בצורה חמורה.

עיוון בגזר-הדין בת"פ (נתניה) 12-01-35009 שעיוו ביסס ביהם"ש קמא את מתחם הענישה, מעלה כי המערער נידון באותו מקרה ל- 3 חודשים מאסר לRICT בעבודות שירות למטרות שנסיבות ביצוע העבירה היו קלות מלאה של נסיבות לביצוע העבירות על ידי המערער שבפנינו. באותו מקרה כתוב ביהם"ש קמא כי מדובר באובדן עשתנות ספונטני בעקבות ויכוח מילולי בו נטל גם השוטר חלק פעיל וכי הנkitה באלים היה קצרה ולא גרמה לשוטר חבלות כלשהן.

לאור העובדות בהן הודה המערער במקורה שבפנינו אمنם השוטר לא נחבל כחטא מהגניחה שנגנה המערער בראשו אך האירוע כפי שקדם לאותה תקופה היה שונה מנסיבות המהירוץ נושא גזר-הדין הנ"ל.

ביהם"ש קמא לא התעלם כלל ועיקר מנסיבות האישיות של המערער כפי שפורטו בתסוקיר שירות המבחן שהיה בפנוי וצורך להודיעת הערעור, כמו גם לחילוף הזמן מאז ביצוע העבירות נושא גזר הדין, הוגם שחלק ממנו נבע מסיבות הקשורות במערער וגזר-הדין נושא הערעור איננו סוטה מדיניות הענישה הראויה ומתחשב בכל השיקולים הקשורים לניסיונות ביצוע העבירות ולשיקולים הקשורים לניסיונות שאין חלק מביצוע העבירות.

לאור כל האמור לעיל, במיוחד כאשר מדובר בעונש מאסר שהוא בתחום הסדר טיעון אליו הגיעו הצדדים, אנו דוחים את הערעור.

המערער יתיצב בפני הממונה על עבודות שירות ביום 14.2.23 בשעה 08:00 לצורך קליטה והצבה, ללא צורך במתן החלטה שיפוטית נוספת.

התנאים שנקבעו לעיכוב ביצוע עבודות השירות יעדמו בהתאם לתקופם עד לסיום, ובאם המערער לא יתיצב, יעצר ויועבר למשמרות שב"ס לריצוי המאסר האחורי סוג ובריה.

ניתן והודע היום ט"ז אדר תשע"ד, 16/02/2014 במעמד ב"כ הצדדים והמערער.

**אברהם טל, סג"נ
 אב"ד**

**אהרון מקובר, שופט
 בליה טולקובסקי,
 שופטת**